

La confiança ha de fonamentar la relació entre famílies i mestres

La relació entre les persones que es responsabilitzen de l'educació de les criatures no es pot deixar en mans de la improvisació ni a la intempèrie dels tòpics. Cal treballar-la perquè esdevingui de confiança. *Per Anna Ramis Assens: mare, pedagoga, professora de la URL Blanquerana i col·laboradora de l'associació santcugatencs Edbuilding.org*

Foto: inezdelprado.com

voreixen l'èxit acadèmic dels fills/alumnes, perquè incrementen la valoració positiva de l'educació per part de les criatures, perquè fan evidents i palpables els valors que promulguen la majoria dels projectes educatius de les escoles, i fan més agradable la convivència.

Construir una relació basada en la CONFIANÇA significa mantenir (a contracorrent de la malfiança dominant en la societat) la voluntat de construir una relació entre pares i mestres que, malgrat no saber-ho tot els uns dels altres, es refien perquè comparteixen l'educació dels fills/alumnes. En aquest refiar-se els uns dels altres es gesta l'espai educatiu que fa possible l'educació amb qualitat humana de les criatures.

Pares i mestres, tots som constructors de confiança, perquè l'educació dels fills/alumnes ens necessita en línia, col·laborant tot respectant-nos. La confiança valora l'altre, la seva dignitat i capacitat, no recela ni l'espia, per això en una relació de confiança és possible el diàleg fluid amb control de les emocions. CONSTRUCTORS DE CONFIANÇA, L'EDUCACIÓ ENS NECESSITA!

Pràcticament cap pare o mare nega la necessitat de mantenir una relació franca i cordial amb els mestres i professors dels fills. I tampoc trobaríeu un docent que no reconegui la importància d'establir una comunicació fluïda amb les famílies dels alumnes. Tanmateix uns i altres tenim constància d'experiències de comunicació poc reeixides, de les que hem sortit decebutos, amoïnats o empipats.

alumnes és tan important que és difícil que no contingui algun conflicte. Les relacions humanes són conflictives per definició. Per això, sense voler tancar els conflictes que hi ha, el que és vital és la voluntat d'entesa, l'ànim de col·laboració conjunta, el diàleg assertiu, el respecte a la diversitat de persones que intervenim més directament en el procés educatiu dels infants, nens, nenes adolescents i joves.

El que compartim famílies i mestres en la relació a causa dels fills/

Està comprovat que els vincles positius entre famílies i docents afa-